Josip Šariæ - Izložba u galeriji Prica

Autor Administrator

Galerija „Prica“

Josip Šariæ

23. ožujka – 11.
travnja 2010

FRAGMENTI

{moszoomthumb imgid=1113 itemid=35}Šariæ
oslobaða energiju oblika, dovodi formu do eksplozije njezinih silnica,
no i u
kljuèanju površine zadržava relativnu èistoæu siluete ploha. Nemiru
magme ili
vala Šariæ suprotstavlja geometrizirane segmente slike, sastavnica
poliptihalnih
kompozicija, od jasnoæe diptiha ili triptiha do razvedenog rastera
prikaza.

Bujanje
života u zakonitosti događanja, prividni kaos u organiziranosti scene, logika u
prepuštanju dinamiènosti oblika znaèajke su slikarskih uprizorenja Josipa Šariæa.
Definicija je to opusa bliska analizama fizièara koji prepoznaju red u jednostavnim i složenim strukturama, neovisno o procesima u prvom sloju promatranja.

Šariæ
oslobađa energiju oblika, dovodi formu do eksplozije njezinih silnica, no i u
ključanju površine zadržava relativnu èistoæu siluete ploha. Nemiru magme ili
vala Šariæ suprotstavlja geometrizirane segmente slike, sastavnica poliptihalnih
kompozicija, od jasnoæe diptiha ili triptiha do razvedenog rastera prikaza.

Granične
linije dosljedno su pravolinijskog karaktera, od naglašenog vertikaliteta do
dijagonalne položenosti obrubnica. U razlièitosti gradivnih elemenata Šariæ je
postigao jedinstveno slikarsko tkivo, s dosegnutom napetošæu suprotnosti u
odnosu pokrenutih nakupina i jednolikosti tona ploha. S osvajanjem dubine
prostoru kroz kontrast pažljivo njegovane boje i ekspresivnog nanošenja slikarskih èestica.

Istina
Šariæ je i kada sliku osmišljava tjelesnošæu boje sklon vidu slikarske marnosti, jer i u koloristèkoj otvorenosti isèitavamo èitke traveje, s potkom
geometrijske oblikovnosti. S mjenama veæe ili manje zasiæenosti, sa zgušnjavanjem
prema vrhu i završetkom u spletu crtovlja, odnosno kapljièastom udaru linija.
Prasak bjelina poput krijeste vala znak je oslobađanja unutrašnjih koloristièih
sila, sabijenih slojeva boje. I užarenih i manje intenzivnih, naglo ohlađenih u
dodiru s partijama pretežno utišanih vrijednosti palete.

I
u sluèajevima podignute kromatskea razine jednobojnih slikarskih
prostranstva
dijalogu razlièitosti ona uvijek djeluju smirujuæe. Istovremeno
zaustavljaju pulsirajuæe
forme, no ne negirajuæi njihovu dinamiènu komponentu. Šariæ bez krutih
pravila
slikarskog ponašanja prati srazove napete epiderme i razigranih
partikula boje,
likovno osmišljene s „aureolom" kumuliranog svjetla. Zavidnom
maštovitošæu
Šariæ gradi usjeke i pukotine, sugerirajuæi istovremeno intrigantni
mikrosvijet
i slutnju bezmjerja svemira. Dakako radi se o asocijativnosti sadržaja
koji se
nude, situacijama koja se ne vide, ali su dostupni umjetniènoj
imaginaciji.

Šariæ
u sintezi organiènog i geometrijskog nalazi ravnotežu polova, s
meðusobnim
podizanjem izražajnosti fragmenata. Motivska određenost nije u prvom
planu jer
u novi ciklus najbliži je pojmu
apstraktne slike. Šariæ se ipak ne odriène slikom interpretiranog
doživljaja nekih
situacija, izgleda, pejsažnih prospekata, emocionalnih iskustava.
Ljepote u širini
njenog znaèenja. S odgovorom u vitalitetu boje, s provedenom širinom
poteza i
suptilnim nitima tkanja, te ritmizacijom i aktivitetom slikarskih polja.
U
adiranju uzbudljivih fragmenata, sabiranju u slici jedinstvenog bljeska.

Stanko
Spoljariæ

Josip Šariæ, 1968.

Akademiju likovnih umjetnosti završio u Zagrebu 1999. godine u klasi profesora Ante Kuduza.